

Neeis van Lodewijk

VAN WILMA LÜKEN UT LEER

Vör 'n heel Sett hebb ik al 'nmaal wat van Lodewijk vertelt. De een of anner kann sük villicht up dat Vertellsel besinnen. Lodewijk was de Huusgeest van uns hollandse Frünnen Leni un Harm. Wi hebbt hum blot an de een Avend to sehn kregen. Sehn is ok tovööl seggt, richtig sehn kunnst hum nich, blot ahnen, dat daar wat was. Of un an hebb ik nafragt, of Lodewijk d'r noch is. Leni meende, nee, he was nich mehr daar. Hör Dochter harr hum wall mitnohmen, as se uttrucken is. Se hett hum of un an in hör neje Huus wahrnohmen. Eenmaal sogar in d' Slaapkamer! Man denn hett se hum örnlik Bescheid geven un nu leet Lodewijk sük heel nich mehr sehn. Körtens wassen Leni un

WILMA
LÜKEN

Harm 'nmaal weer bi uns up Besöök un de Avend was kommodig as alltied, wenn wi binner sünd. Harm vertelde, wat bi hör annerlestens geböhr is. In 't Auto hebbt se

smaals twee Pütjes liggen, een mit Pepermüntjes un een mit Leckereen för d' Hund. De Bontjes sünd för Harm un Leni, de Kookjes sünd för hör Hund Baas. He is bannig groot un swaar, he weggt haast sesstig Kilo! Un Baas freit sük alltied bannig, wenn sien Lüü weer komen un will hör futt up d' Stee begröten. Man denn kann 'n de Autodöör kuum open maken, umdat Baas nich an d' Sied geiht. So hebbt se sük anwennt, 'n Kokje för Baas ut dat Autofenster to smieten. He jachtert d'r futt achteran un so können se in de Tüskentied in Ruh de Autodöör open maken un utstiegen.

Man nu gaff dat en Problem, man kann ok seggen, dat gaff en Raadsel. De Püten mit de Kookjes un ok de Pepermüntjes wassen up 'nmaal

leeg. Van een Dag up de anner was beides eenfach verschwunnen. Blot de leeg Püten laggen noch in 't Auto. Se sülvst wassen daar nich bi west. Kieneen van de beiden harr de Bontjes eten un Baas kann je nich van allennig in 't Auto komen. De Wagen stunn alltied ofsloten up de Upfahrt un de Slötel wurr smaals seker in 't Huus unnerbrocht. Daar was ok kien Lock bi de Dören van dat Auto, waar Musen rinkomen kunnen un in de heel Binnenruum funnen sük ok kien Muskötels.

Se hebbt denn twee neje Pütjes köfft. Man dat düürde nich lang un de Püten wassen weer leeg. As Harm dat vertelde, schoot mi mit 'nmaal en Gedank dör de Kopp: Lodewijk – ja! Lodewijk hett dat west! De was seker good för so 'n Schüüvke. De Avend heb-

ben wi lang an raden un överleggen west, doch kieneen funn de 'n anner Raad up. Man wi hebbt daarbi bannig vööl to lachen hatt.

Harm hett token Nacht ok noch en Kamera uphangen, waarmit 'n sehn kann, wenn sük in Düstern wat bewegen dee. Man dat hett ok nix nützt. En Voss is vörbilopen un 'n Uul vörbiflogen. In dat Auto sünd se beid nich west. Man 'n paar Daag later reep Leni an un was heel blied. Harm harr noch 'nmaal dat Auto van binnen heel un dall utrümt un in all Ecken nakeken. Un würrelk funn sük 'n Nüst mit lüttje Musen! Dat Nüst hett Harm denn bi de Holtbült achtern in Tuun henbrocht. Man ik bün mi nich würrelk seker ... vielleicht hett daar doch Lodewijk sien Hand in 't Spill hatt.